

ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΑΙ ΑΕΡΙΟΥΧΟΙ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΑΔΕΣ

‘Υποδειγματικός τρόπος παρασκευής αύτῶν ἐν Γαλλίᾳ

‘Υπό τοῦ κ. Μιχ. ΚΩΔΟΥΝΗ

Εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν Γεωργικῶν Βιομηχανιῶν

I. Εισαγωγὴ

Αἱ παρασκευαζόμεναι ὑπὸ τῶν διαφόρων βιοτεχνιῶν καὶ βιομηχανιῶν ἀεριούχων ποτῶν εἰς τὴν χώραν μας ἀεριούχοι πορτοκαλλάδες, συνίστανται ἐξ ὅδατος, ζαχάρεως, διοξειδίου τοῦ ἀνθρακος καὶ εἰς ἀγαλογίαν 16%, περίπου φυσικοῦ χυμοῦ πορτοκαλλίων. Συνήθως προστίθεται καὶ κιτρικὸν δέξι καὶ αἴθέρικόν ἔλαιον πορτοκαλλίων. Οἱ χρησιμοποιούμενος ὡς πρώτη ὅλη, διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἀγωτέρω προϊόντων, φυσικὸς χυμὸς πορτοκαλλίων ἢ συμπεπυκνωμένος τοιοῦτος παρασκευάζεται ὑπὸ τῶν διαφόρων βιομηχανιῶν χυμῶν ἐσπεριδοειδῶν τῆς χώρας μας. Οἱ χυμὸς οὗτος εἶγαι μὲν παστεριωμένος, ἀλλὰ συσκευάζεται ἐντὸς θαρελίων δι’ ἀγτισηγπτικῶν, κυρίως θειώδους.

Τὰ ἀγωτέρω προϊόντα (πορτοκαλλάδες) προσφέρονται εἰς τὴν κατανάλωσι, ἐντὸς φιαλῶν διὰ προσθήκης καὶ ἐτέρων ἀντισηγπτικῶν πρὸς διατήρησίν των (βενζοϊκὸν γάτριον, μυρμηκικὸν δέξι, θειώδες κλπ.). Τὰ χρησιμοποιούμενα δημως ἀντισηγπτικά, ἐκτὸς τοῦ γεγονότος διτοι εἶγαι ἀγθυγιεινὰ ἔστω καὶ εἰς μικρὰς δόσεις (ἐπιτρεπτὰ δριτα), συνήθως προσδίδουν εἰς τὸ προϊόν δυσάρεστον γεῦσιν, μὲν ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργῆται δυσφήμησις καὶ κακὴ ἐντύπωσις μεταξὺ τῶν καταναλωτῶν διὰ τὰ ἀγωτέρω προϊόντα.

Εἰς τὴν παροῦσαν μας ἐργασίαν ἔξετάζομεν τὸν τρόπον παρασκευῆς παστεριωμένων ἀεριούχων πορτοκαλλάδων ἀνευ ἀντισηγπτικῶν δι’ εἴδομεν ἐφαρμοζόμενον ἐν Γαλλίᾳ (Orangina π.χ. τῆς Société d’ Embouteillage). Τὸν τρόπον τοῦτον συγιστῶμεν ὅπως ἀκολουθήται καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ πρώτη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην προσπάθεια ἔγινε ἐφέτος εἰς τὴν χώραν μας ὑπὸ τῆς Βιομηχανίας «Φίξ», ἡ δοπία παρασκεύασε καὶ ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν παστεριωμένας ἀεριούχους καὶ μὴ πορτοκαλλάδας, χρησιμοποιήσασας ὡς πρώτην ὅλην συμπεπυκνωμένον χυμὸν πορτοκαλλίων διατηρημένον διὰ θειώδους ἐντὸς θαρελίων τοῦ ἐργοστασίου χυμῶν ἐσπεριδοειδῶν Χανίων. Ἐλπίζομεν διτοι ἡ μελέτη μας αὕτη θὰ συμβάλῃ καὶ θὰ παροτρύνῃ τὴν βιομηχανίαν ταύτην, ὡς καὶ ἐτέρας βιομηχανίας ἀεριούχων ποτῶν τῆς χώρας μας ἵνα παρασκευάσουν καὶ προσφέρουν προσεχῶς εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀπολύτως παστεριωμένας πορτοκαλλάδας, χρησιμοποιοῦσσαι ὡς πρώτην ὅλην φυσικὸν ἢ συμπεπυκνωμένον χυμὸν πορτοκαλλίων διατηρημένον διὰ παστεριώσεως μόνον ἐντὸς κυτίων τῶν 3 ἢ 5 κιλῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς προσθήκης ἀντισηγπτικῶν. Αἱ βιομηχανίαι αὗται θὰ πρέπη ἐγκαίρως νὰ ἐκτελοῦν παραγγελίας προμηθείας τοιούτων παστεριωμένων χυμῶν, ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων χυμῶν ἐσπεριδοειδῶν τῆς χώρας μας.

II. Γενικὰ περὶ παστεριωμένων ἀεριούχων ποτῶν ἐκ χυμῶν φρούτων (boissons gazéifiées à base de jus de fruits).

Εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ ἀεριοῦχα ποτά, τὰ περιέχοντα χυμὸν φρούτων, παρασκευάζονται ἐξ ὅδατος, ζαχχάρεως εἰς ἀγαλογίαν 10—12%, καθαροῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος καὶ φυσικοῦ χυμοῦ φρούτων. Ἡ προσθήκη τοῦ φυσικοῦ χυμοῦ φρούτων ἡ τοῦ συμπεπυκνωμένου τοιούτου προσδίδει εἰς τὰ ἀεριοῦχα ποτὰ τὴν γεῦσιν τοῦ νωποῦ φρούτου. Ἐπὶ πλέον, αἱ διάφοροι ἀνόργανοι οὐσίαι, αἱ περιεχόμεναι εἰς τὸν χυμὸν φρούτων, αἱ βιταμίναι καὶ τὰ καρποκύτταρα προσδίδουν εἰς τὰ ποτὰ καὶ ἀξέδολογον θρεπτικὴν ἀξίαν (¹). Τὰ ἀεριοῦχα ταῦτα ποτὰ εἶναι προϊόντα ἀπολύτως φυσικά, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν σύνθεσίν των δὲν εἰσέρχεται τίποτε ἄλλο παρὰ ὅδωρ, ζάκχαρις καὶ χυμὸς φρούτου. Δὲν προστίθεται οὔτε δέξι, οὔτε ἄρωμα, οὔτε τεχνικαὶ χρωστικαί. Ἡ χρησιμοποιουμένη ζάκχαρις εἶναι καθαρὴ κρυσταλλικὴ ζακχαρόζη, ἡ δόσις διαλύεται ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ χυμοῦ καὶ παρασκευάζεται σιρόπι 20—25° Be περίπου. Εἰς τὸ σιρόπι τοῦτο προστίθεται ὅδωρ ἐμπλουτισμένον καταλλήλως διὰ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος καὶ τὸ παρασκευασθὲν τελικῶς μῆγμα εἰσάγεται ἐντὸς τῶν φιαλῶν ἀγενού προσθήκης ἀντισηγητικῶν (Σχῆμα I) (¹). Αἱ φιάλαι σφραγίζονται διὰ καψυλίων καὶ παστεριώνται συνήθως εἰς «Bain - Marie», ὡς θά ἔκθέσωμεν κατωτέρω, εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν 65°C μόνον, διότι τὸ διοξειδίον τοῦ ἄνθρακος διευκολύνει τὴν ἀποστείρωσιν τοῦ χυμοῦ (²).

Διὰ τὰς ἀεριούχους πορτοκαλλάδας ἡ ποσότης τοῦ ἐνεχομένου φυσικοῦ χυμοῦ ἀνέρχεται εἰς 25%, καὶ διὰ τὰς ἀεριούχους λεμονάδας εἰς 20% (¹).

Οἱ χυμὸι πρέπει νὰ εἶναι κατάλληλος, ὡς πρὸς τὴν δέξιτητά του καὶ τὴν περιεκτικότητά του εἰς σάκχαρον, νὰ ἔχῃ ἐντονού πορτοκαλλόχρου χρωματισμὸν καὶ εὐχάριστον ἄρωμα καὶ νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένος ἔνευσιν γεύσεων (θειώδους δέξιος κλπ.). Οἱ χυμὸι τοῦ λεμονίου χρησιμοποιεῖται συχνάκις πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δέξιτητος διαφόρων χυμῶν στερευμένων καταλλήλου δέξιτητος.

Τὰ ἀγωτέρω ποτὰ ὑπόκεινται εἰς ἀλλοίωσιν, ὡς καὶ οἱ χυμοὶ φρούτων (ζύμωσιν καὶ δξεδώσιν), διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον διὰ τὴν διατήρησίν των δέον νὰ λαμβάνωνται ἀπαντα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ λαμβανόμενα διὰ τοὺς αὐτουσίους φυσικοὺς χυμούς.

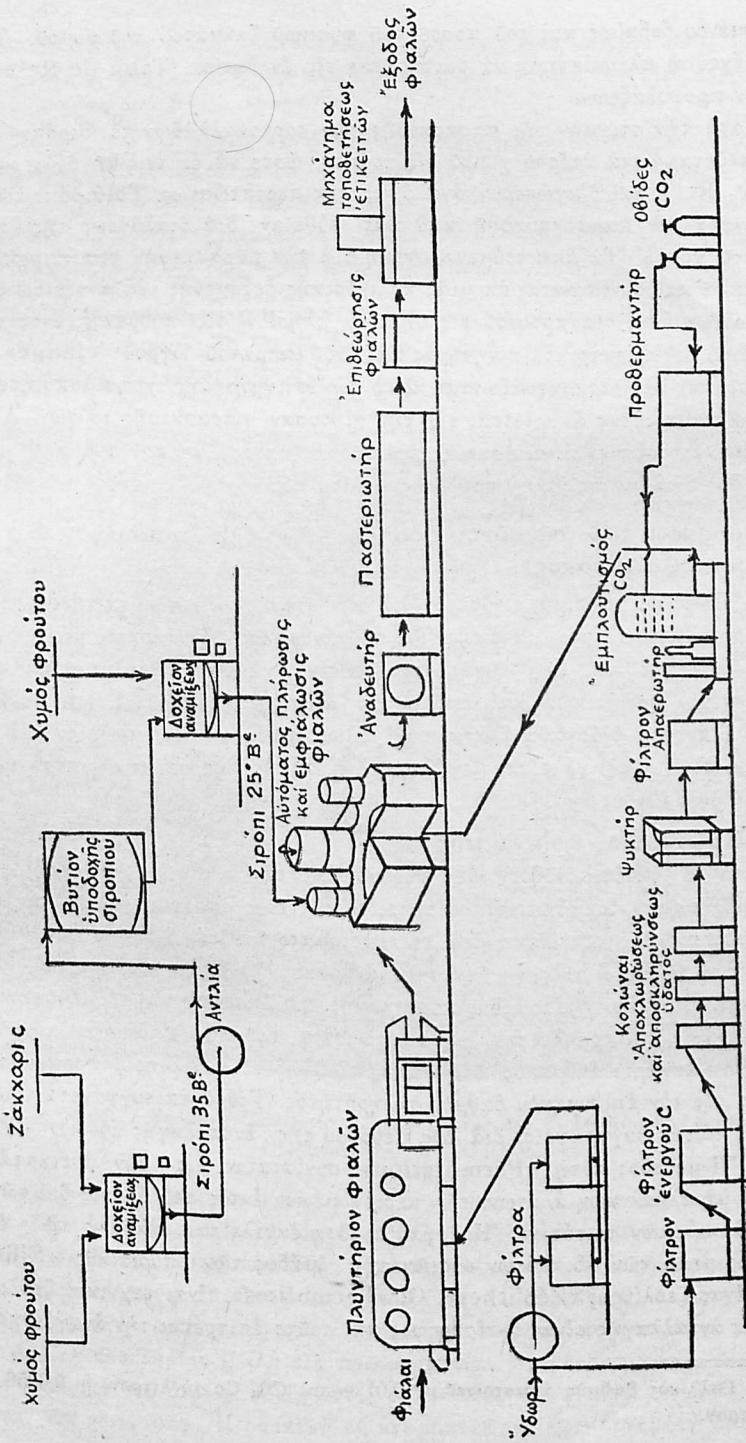
III. Παρασκευὴ παστεριωμένων ἀεριούχων πορτοκαλλάδων

Οἱ χρησιμοποιούμενοι εἰς τὴν Γαλλίαν, ὡς πρώτη ὅλη διὰ τὴν παρασκευὴν ἀεριούχων πορτοκαλλάδων, φυσικὸς χυμὸς πορτοκαλλίων ἡ συμπεπυκνωμένος τοιοῦτος, εἰσάγεται συνήθως ἐξ Ἀλγερίου καὶ Μαρόκου συσκευασμένος ἐντὸς κυτίων 3 ηδῶν κιλῶν καὶ εἶναι παστεριωμένος ἀγενού προσθήκης. Δύναται δημως νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ φυσικὸς ἡ συμπεπυκνωμένος χυμὸς συσκευασμένος ἐντὸς διατηρημένος διὰ θειώδους (SO_2) μετὰ προηγουμένην ἀφαίρεσιν τοῦ θειώδους τοῦ χυμοῦ ὑπὸ κενόν.

1. Παρασκευὴ τοῦ σιροπίου

Κατ' ἀρχὴν παρασκευάζεται ἔνα σιρόπι 35° Be, διὰ διαλύσεως τῆς ζακχάρεως ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ χυμοῦ, ἥτοι διαλύεται πρῶτον ἡ ζάκχαρις ἐντὸς τοῦ χυμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ σιρόπι 35° Be (περίπου 65% ζακχαρού), ὑπο-

Σχήμα Ι

Σχηματική παράστασις παρασκευής άεριούχων ποτών (πορτοκαλλάδες)

λογιζόμενου θεοχάίως καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φυσικοῦ ζακχάρου τοῦ χυμοῦ. Τὸ σιρόπι τοῦτο ἔχει τὸ πλεονέκτημα γὰρ διατηρῆται εἰς ἐν θυτίον (Tank de Reserve) ἄνευ εἰδικῶν προφυλάξεων.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παρασκευῆς τῶν πορτοκαλλάδων τὸ σιρόπι τῶν 35° Βε διαλύεται μετὰ ἑτέρου χυμοῦ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ δεύτερον σιρόπι 20 - 25° Βε ἢ καὶ διλγάθερον ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως. Τὸ σιρόπι τῶν 20-25° Βε δύναται γὰρ παρασκευασθῆναι καὶ κατ' εὐθεῖαν διὰ διαλύσεως τῆς ζακχάρεως ἐντὸς τοῦ χυμοῦ. Τὰ ἀπαιτούμενα σκεύη διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ σιροπίου εἰναι πολὺ ἀπλά καὶ συγίστανται ἐκ μιᾶς κυλινδρικῆς δεξαμενῆς ἐξ ἀγοξειδώτου χάλυβος ἐφωδιασμένης διὰ κρουνοῦ εἰς σημεῖον πλησίον τοῦ πυθμένος, ἐνδὲ ταράκτου κινουμένου δι᾽ ἡλεκτρικοῦ κινητῆρος καὶ ἐνδὲ μετρητοῦ ὑγροῦ «Jauge». Τὰ σιρόπια πρέπει νὰ παρασκευάζωνται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς χρησιμοποίησεώς των. Αὔστηρὰ καθαριότης ἀπαιτεῖται εἰς τὴν αἰθουσαν παρασκευῆς τούτων. Αἱ χρησιμοποιούμεναι δεξαμεναὶ καὶ σκεύη πρέπει νὰ καθαρίζωνται πρὸ καὶ μετὰ τὴν χρήσιν διὰ διαλύματος ὑποχλωριώδους καλίου «Eau de Javel».

2. Παρασκευὴ τοῦ ἀεριούχου ὅδατος (ὅδωρ ἐμπλουτισμένον διὰ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος)

Τὸ ὅδωρ, τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν πορτοκαλλάδων καὶ τὸ διοξείδιον ἐμπλουτίζεται διὰ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰναι πόσιμον. Πρέπει νὰ ἔχῃ εὐγάριστον γεῦσιν, γὰρ εἰναι ἀπολύτως καθαρὸν καὶ ἀπηλλαγμένον χρωστικῶν καὶ ἑτέρων ἐν αἰωρήσει οὐσιῶν⁽³⁾,⁽⁴⁾. Δύναται νὰ περιέχῃ ἐλάχιστα ἀνόργανα ἀλατα, οὐχὶ δημιούργησις καὶ χλώριον. Ἡ ἀλκαλικότης του δὲν πρέπει νὰ εἰναι μεγάλη καὶ η σκληρότης νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τοὺς 5 γαλλικοὺς βαθμοὺς⁽¹⁾ *.

α) Καθαρισμὸς τοῦ ὅδατος

“Οταν τὸ διαθέσιμον ὅδωρ δὲν παρουσιάζει τὰ ἀγωτέρω χαρακτηριστικά, διὰ τούτου τυγχάνει ἀπαραίτητος. Κατὰ τοὺς Patron καὶ Guelpa⁽¹⁾, διὰ τούτου τοῦ ὅδατος γίνεται διὰ φιλτραρίσματος τούτου διὰ μέσου τῶν κλασσικῶν φίλτρων ἀμμοῦ ἢ φίλτρων ἐνεργοῦ ἄνθρακος ἢ ἀκόμη διὰ μέσου φίλτρων κυτταρίνης, ἀμιάντου ἢ πορώδους πορσελάνης, τὰ διοῖξα ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ δίδουν ὅδωρ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποστειρωμένον. Τὸ χλώριον δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ διὰ φίλτρου ἐνεργοῦ ἄνθρακος, δταν δημιούργησις σκληρὸν πρέπει νὰ φέρεται τοῦτο εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν βαθμὸν σκληρότητος. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται συνήθως, κατὰ τοὺς ἰδίους συγγραφεῖς, διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀνταλλαγῆς λόντων «Permutation». Ἡ μέδοδος αὗτη «Permutation» συγίσταται εἰς τὴν ἀγτικατάστασιν δλων τῶν μὴ ἀλκαλικῶν ἀλάτων, τῶν περιεχομένων ἐντὸς τοῦ ὅδατος διὰ τῶν ἀντιστοίχων ἀλκαλικῶν τοιούτων. Ἡ ἐργασία αὗτη ἐκτελεῖται εύκολως δι᾽ ἐπαφῆς τοῦ ὅδατος μετὰ τῶν ἀδιαλύτων οὐσιῶν τῆς δημάδος τῶν πυριτικῶν «Silicates» δηνομαζομένας ζεολίθους «Zéolithes». Οἱ «Permutites» εἰναι τεχνικοὶ ζεόλιθοι. Ἡ ἀντιδρασίς ἀνταλλαγῆς εἰναι ἀγτιστροφος καὶ τοῦτο ἐπιτρέπει τὴν ἀναγέννησιν τοῦ

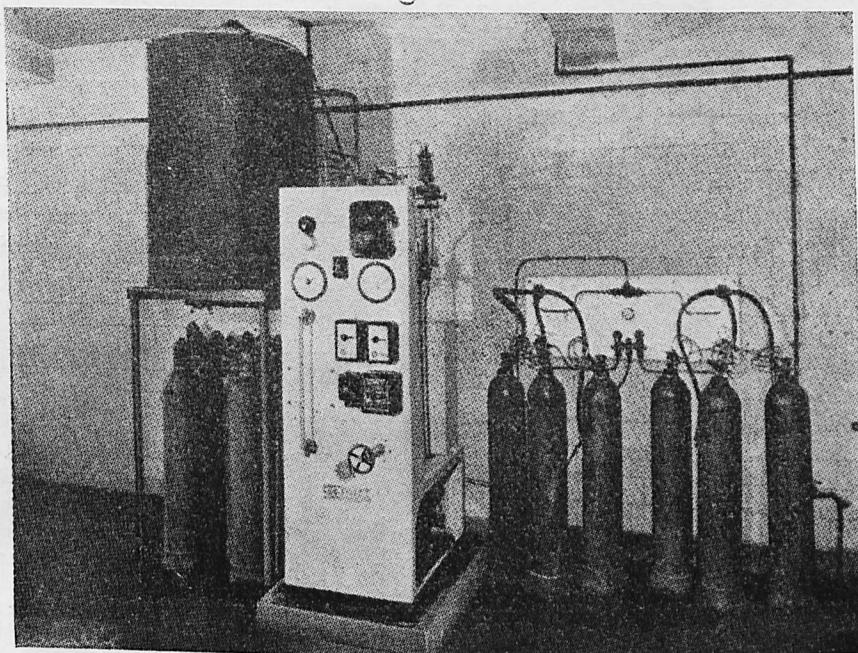
* Εἰς Γαλλικὸς βαθμὸς ἀντιστοιχεῖ μὲ 0,01 γραμ. CO₂ Ca τὸ λίτρον, ἢ 0,0056 γραμ. CaO τὸ λίτρον.

ζεολίθου δι' απλής έπαφής μετά διαλύσεως χλωρίου 10%. Τόδιον, το διποίην ύπέστη καταλλήλως τὴν «Permutation» ταύτην, δεικνύει διεγώτερον το διάλυσην τούτου σκληρότητος.

Ως ούσιαι ἀνταλλαγῆς κατιόντων χρησιμοποιούνται: ἐπίσης αἱ ρητίναι: «Formolphénoliques», ὡς εἶναι αἱ «Amberlite IR 100» καὶ αἱ ρητίναι CP. Τόδιον, διορθούμενον ὡς ἀνωτέρω, πρέπει νὰ φύχεται εἰς τοὺς +4°, διότι ἡ διάλυσις τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος πραγματοποιεῖται εύκολότερον. Ἀπαιτεῖται δημιαὶ εἰδικὴ ἔγκατάστασις διὰ τὴν φύξιν τοῦ ἀνωτέρω διάλυτος.

β) Ἐμπλουτισμὸς τοῦ διάλυτος διὰ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος

Ο ἐμπλουτισμὸς τοῦ διάλυτος διὰ τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ἐκτελεῖται εἰς μίαν συσκευὴν ὀνομαζόμενην «Saturateur» ἢ «Carbonateur» (εἰκ. 1).

Εἰκ. 1. Συσκευὴ ἐμπλουτισμοῦ τοῦ διάλυτος διὰ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος «Saturateur» ἢ «Carbonateur»

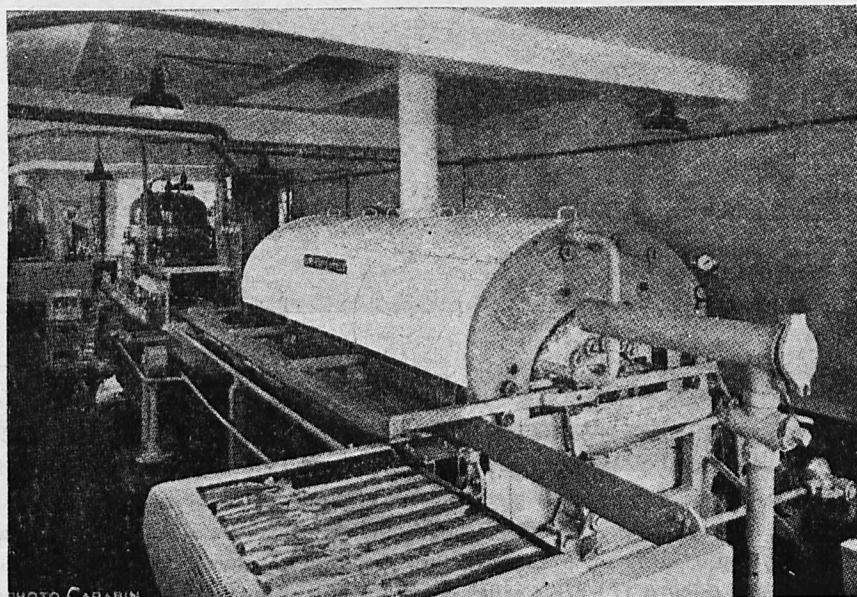
Τὸ χρησιμοποιούμενον διοξείδιον τοῦ ἄνθρακος εὑρίσκεται συνήθως ἐντὸς δοίων χωρητικότητος 25 κιλῶν περίπου ὑπὸ ἀρκετὴν πίεσιν οὔτως νὰ διατηρηται ὑγρόν. Ή δοὶς αὕτη συνδέεται μετὰ τῆς συσκευῆς «Carbonateur» διὰ μεταλλίνου σωλῆνος. Λόγῳ τῆς ἐκτογώσεως τοῦ CO₂, ἐκ τῆς δοῖδος, παράγεται φῦχος καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐμφράξεως τοῦ κυκλώματος, συχνάκις τοποθετεῖται εἰς τὸ κύκλωμα ἔξοδου τοῦ ἀερίου (CO₂), εἰς προθεμαντήρ. Ο προθεμαντήρ ἐπιτρέπει οὕτω τὴν διάλυσιν τοῦ ἀερίου (CO₂) ἐντὸς τοῦ διάλυτος τοῦ εἰσερχομένου δι' ἑτέρας δοῦς ἐντὸς τῆς συσκευῆς. Ή συσκευὴ «Carbonateur», ἐφω διασμένη διὰ δίσων καθό-

δου τοῦ үδατος προσφέρει μεγάλην ἐπιφάνειαν ἐπαφῆς τῶν δύο φάσεων, ὑγρᾶς καὶ ἀερίου καὶ ἐπιτρέπει οὕτω τὴν ταχεῖαν ἀπορρόφησιν τοῦ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ὑπὸ τοῦ үδατος⁽¹⁾, ⁽²⁾). Ὁ διαθυμὸς κορεσμοῦ τοῦ үδατος διὰ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ἔξαρτάται ἐκ τῆς θερμοκρασίας καὶ πιέσεως. Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔχει γὰρ ρυθμισθῆ καλῶς η ἀντιστοιχοῦσα πίεσις εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν διαθυμὸν κορεσμοῦ τοῦ τελικοῦ προϊόντος. Ὁ διαθυμὸς οὗτος ποικίλει ἀναλόγως τῆς περιεκτικότητος τοῦ προϊόντος εἰς σάκχαρον, τῆς δξύτητος καὶ τῆς συγηθείας τοῦ καταγάλωτικοῦ κοινοῦ. Διὰ τὰς πορτοκαλάδας ή πίεσις τοῦ CO₂ εἰς +4° C ἐντὸς τοῦ үδατος ἀνέρχεται εἰς 2,2 ἀτμοσφαίρας καὶ ἐντὸς τοῦ τελικοῦ προϊόντος εἰς 2 ἀτμοσφαίρας⁽¹⁾.

3. Ἐμφιάλωσις

α) Πλυνσις τῶν φιαλῶν

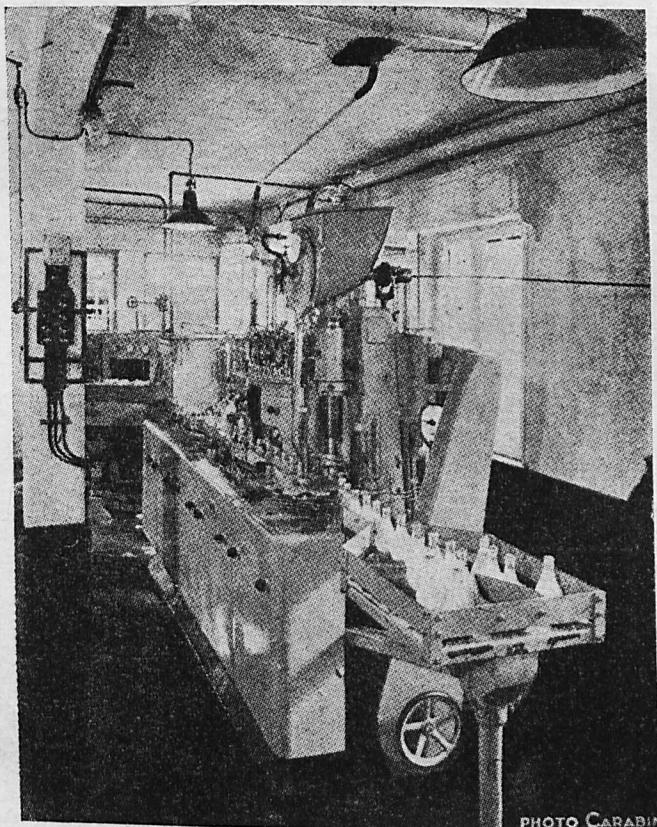
Αἱ φιάλαι, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς «American bottlers of carbonate beverages», πρέπει νὰ πλύνωνται διὰ ἀλκαλικῆς διαλύσεως 3 %, ἐντὸς τῆς δποίας τὰ 60 %, τοὐλάχιστον τοῦ ἀλκαλεώς, ητοι 1,8 % περίπου, εἰναι καυστική σόδα. Ἡ ἐμβάπτισις τῶν φιαλῶν ἐντὸς τῆς διαλύσεως ταύτης διαρκεῖ 5 λεπτά τοὐλάχιστον εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν 55°C⁽²⁾. Αἱ φιάλαι ἔπειτανται κατόπιν διὰ καθαροῦ үδατος πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀλκαλεώς. Διὰ τὸ πλύνσιμον τῶν φιαλῶν χρησιμοποιοῦνται εἰδικὰ αὐτόματα πλυντήρια, ἐφωδιασμένα διὰ συστήματος ἐντόνου φωτισμοῦ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν φιαλῶν κατὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τοῦ πλυντηρίου (Εἰκ. 2 καὶ δεξιὰ τῆς εἰκόνος 4).

Εἰκ. 2. Αὐτόματον πλυντήριον φιαλῶν

β) Ἐμφιάλωσις τοῦ προϊόντος

Κατ' ἀρχὴν ὡρισμένη ποσότητης σιροπίου π.χ. 50 κ. ἑκ. εἰσάγεται ἐντὸς τῆς φιάλης διὰ τοῦ μηχανήματος μετρήσεως τοῦ σιροπίου «doseuses». Ὁ δύκος τῆς

Εἰκ. 3. Μηχάνημα πληρώσεως καὶ ἐμφιάλωσεως τοῦ προϊόντος

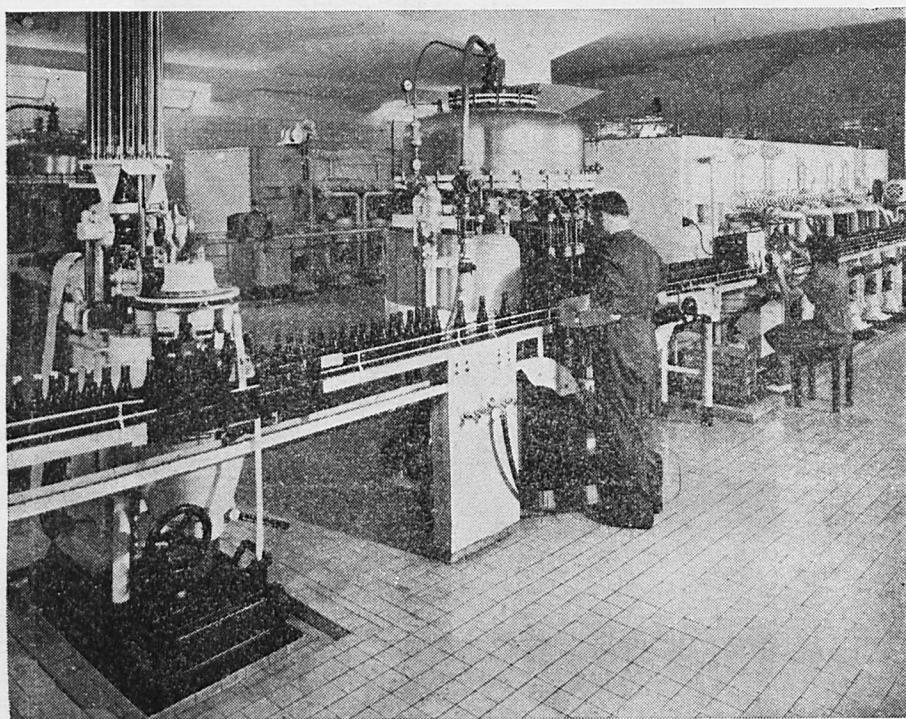
φιάλης συμπληρωοῦται δι' ὅδος, καταλλήλως ἐμπλουτισμένου διὰ διοξειδίου τοῦ ἀγνθρακοῦ τῇ βοηθείᾳ τοῦ γεμιστικοῦ μηχανήματος (remplisseur) καὶ ἡ φιάλη σφραγίζεται διὰ καψυλίου. Αἱ ἔργασίαι αὗται πραγματοποιοῦνται εἰς τὸ ΐδιον μηχάνημα εἰς πολὺ μικρὸν χρονικὸν διάστημα (εἰκ. 3 καὶ ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἄριστερά τῆς εἰκόνος 4).

Κατ' ἀλλην ὅμιλον, δὲ λίγον διαφορετικὴν τῆς προγραμμένης, τὸ ἀεριούχον μῆγμα (ὕδωρ + σιρόπι) εἰσάγεται διαδοχικῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ συσκευὴ κορεσμοῦ «carbonateur» είναι πολὺ μεγαλυτέρα καὶ δην χρησιμοποιεῖται μηχάνημα μετρήσεως τοῦ σιροπίου «doseuse» (¹).

Κατὰ τὴν κλασσικὴν μέθοδον, τὸ σιρόπι μένει εἰς τὸν πυθμένα τῆς φιάλης καὶ ἡ ἀγάμιξις γίνεται δι' ἀπλῆς κινήσεως τῶν φιαλῶν τῇ βοηθείᾳ μηχανικοῦ ἀγαθευτῆρος.

4. Παστερίωσις τῶν πορτοκαλλάδων

Ἡ παστερίωσις τῶν ἐμφιαλωμένων πορτοκαλλάδων ἔκτελεῖται ὡς καὶ ἡ παστερίωσις τῶν ἐμφιαλωμένων χυμῶν φρούτων, ἐντὸς bain - marie : ἦτοι 20 ἔως 25 λεπτὰ εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν 70° - 75° C. Αἱ ἀερισθῆχοι δημιώς πορτοκαλ-

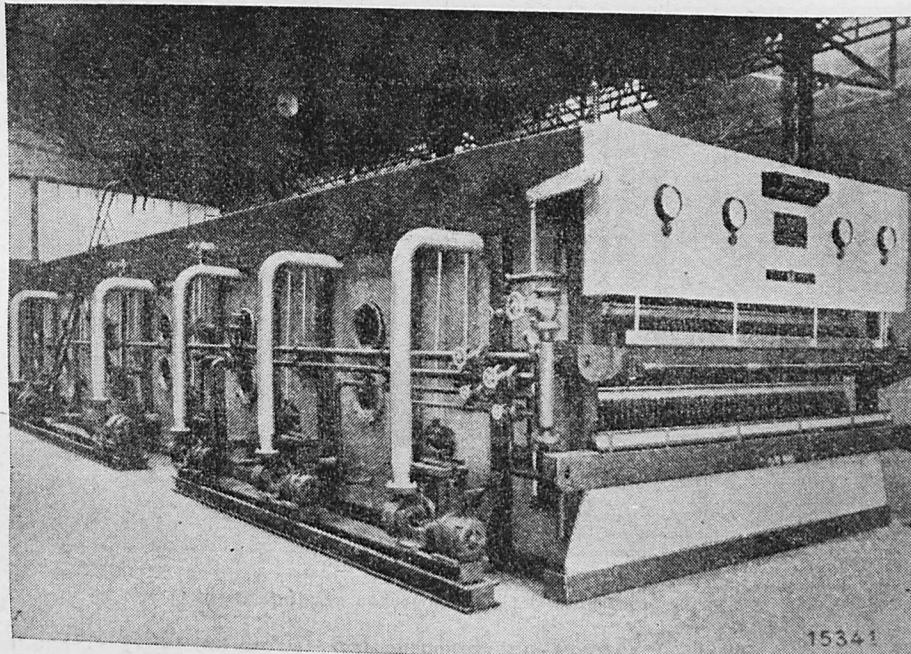
Εἰκ. 4. Αὐτόματον πλυντήριον φιαλῶν (δεξιά) καὶ αὐτόματα μηχανήγατα πληρώσεως καὶ ἐμφιαλώσεως τοῦ προϊόγτος ἐν συνεχῇ λειτουργίᾳ (ἀριστερά).

λάδες δύνανται γὰρ παστεριώθοιν καὶ χαμηλότερον, ὡς ἐλέχθη, εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν 65° C μόνον, διότι τὸ διωξείδιον τοῦ ἀνθρακος διευκολύνει τὴν ἀποστείρωσιν τοῦ χυμοῦ⁽⁴⁾. Κατὰ τὸn Cruess⁽⁵⁾ ἡ παστερίωσις τῶν φιαλῶν ἔκτελεῖται εἰς 65,5° C ἐπὶ 30 λεπτὰ καὶ κατὰ τὸn Braverman⁽⁶⁾ εἰς 70° C ἐπὶ 20 λεπτά. Πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται φιάλαι καὶ καψύλαι πολὺ καλῆς ποιότητος, διότι λόγῳ τῆς παρουσίας τοῦ CO₂ ὑπὸ πίεσιν ἐν ψυχρῷ, ἐξασκεῖται ἐπὶ τῶν καψυλίων καὶ τῶν φιαλῶν σημαντικὴ πίεσις κατὰ τὴν θέρμανσιν.

Ἡ παστερίωσις αὕτη ἔκτελεῖται συγήθως εἰς τὴν Γαλλίαν εἰς τοὺς παστεριώτηρας τύπου Gasquet (παστεριώτηρ καταιωνισμοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ βδυτος), οἱ δποῖοι χρησιμοποιοῦνται εὑρέως καὶ διὰ τὴν παστερίωσιν τῶν ἐμφιαλωμένων φυσικῶν χυμῶν φρούτων.

Ἔπάρχουν διαφόρων μεγεθῶν καὶ ἀποδόσεων παστεριώτηρες τοῦ ἀνωτέρω τύπου Gasquet.

Τὰ μεγάλα ἔργοστάσια χρησιμοποιούν τὸν παστεριωτῆρα Gasquet τύπου «deluge», ἐντὸς τοῦ δποίου τὸ ३δωρ κυκλοφορεῖ ἐγ εἰδει δροχῆς εἰς διαφόρους θερμοκρασίας καὶ αἱ φάλαι μεταφέρονται αὐτομάτως δι' ἀλύσου ἐντὸς τοῦ παστεριωτῆρος, ἔνθι δέχονται τὸν διαφόρους καταιωνισμοὺς ३δατος διὰ τὴν ἀποστείρωσιν καὶ φῦξιν τῶν. Ἡ ἀπόδοσίς του ἀνέρχεται εἰς 30.000 φιάλας ὥριαίως. Ἡ Société d' Embouteillage χρησιμοποιεῖ τὸν ἀνωτέρω τύπον παστεριωτῆρος διὰ τὴν ἀποστείρωσιν τῶν πορτοκαλλάδων «Orangina» (εἰκ. 5).

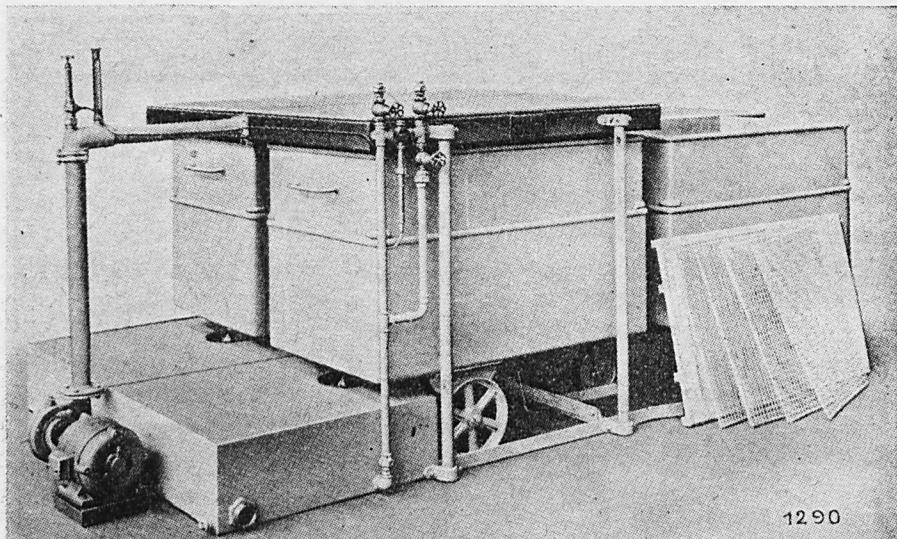
Εἰκ. 5. Αὐτόματος πυστεριωτήρας Gasquet τύπου «Deluge».

Τὰ μικρότερα ὅμως ἔργοστάσια χρησιμοποιούν τοὺς τύπους «Le déluge modèle O» καὶ «Le déluge modèle O - O» τῶν δποίων ἡ λειτουργία στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἴδιας ἀρχῆς ἦτοι κυκλοφορίας τοῦ ३δατος ἐγ εἰδει δροχῆς, μὲ τὴν διαφορὰν δτι αἱ φάλαι δὲν μεταφέρονται δι' ἀλύσου αὐτομάτως, ἀλλὰ τοποθετοῦνται διὰ τῶν χειρῶν εἰς σειράς ἐντὸς ३υτίου ἐφωδιασμένου διὰ τριῶν τροχῶν πρὸς εὔκολον μετακίνησίν του. Ὁ τύπος «déluge O - O» παστεριώνει συγχρόνως δύο τρίτροχα ३υτία φιάλων, ἐνῶ δ τύπος «déluge O» παστεριώνει ἕνα τρίτροχον ३υτίον. Οὕτω ἡ ἀπόδοσίς τοῦ τύπου «déluge O - O» εἰναι διπλασία τοῦ τύπου «déluge O» καὶ ἀνέρχεται εἰς 1.500 ἔως 2.000 μικράς φιάλας ὥριαίως. Ὁ τύπος «déluge O - O», στοιχίζει 600.000 περίπου Γαλλικὰ Φράγκα, ἦτοι 40.000 δρχ. (εἰκ. 6), ἐνῶ δ τύπος «Deluge O» στοιχίζει 375.000 Γαλλικὰ Φράγκα, ἦτοι 25.000 δρχ.

Ἡ δεξαμενή, ἡ εύρισκομένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, περιέχει ३δωρ, τὸ δποίον θερμαίνεται δι' ἀτμοῦ καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν παστεριώσιν τῶν φιάλων τῶν ३υτίων. Μία θερμοστατικὴ διάλεις ρυθμίζει τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀτμοῦ καὶ συγκρα-

τει τὸ ὅδωρ εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν θερμοκρασίαν. Μία ἀναρροφητική ἀντλία ἔξαποστέλλει τὸ ὅδωρ τῆς δεξαμενῆς εἰς μίαν ἄλλην, εύρισκομένην ἀνωθεν τῆς πρώτης καὶ τῆς δποίας δ πυθμήν φέρει πολυχρίθμους δπάς, διὰ τῶν δποίων διέρχεται τὸ ὅδωρ ἐν εἶδει ἐντόγου δροχῆς καὶ ρίπτεται ἐπὶ τῶν φιαλῶν τῶν δύο τριτρόχων δυτίων τῶν προσοριζομένων πρὸς παστερίωσιν.

Διὰ τοῦ ἐντόγου καὶ συνεχοῦς καταϊωνισμοῦ ὅδατος ἀγιούσης θερμοκρασίας (40° - 50° - 60° - 70° C), αἱ φιάλαι λαμβάνουν δχθμιαίως ἐντὸς 20 λεπτῶν τῆς

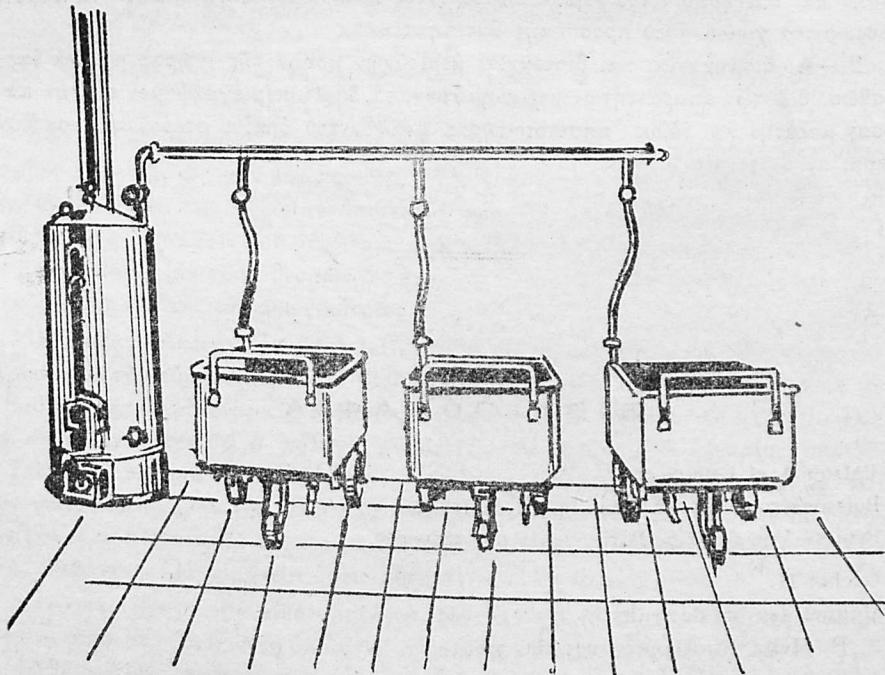
Εἰκ. 6. Παστεριωτήρ Gasquet τύπου «Deluge 0-0»

ῷρας περίπου τὴν θερμοκρασίαν παστερίωσεως 65 - 70° C καὶ ἀποφεύγεται ἡ θραύσις τῶν. Ἡ θερμοκρασία αὕτη συγχρατεῖται τῇ διηθείᾳ τῆς θερμοστατικῆς διαλογίδος ἐπὶ 20 λεπτὰ εἰσέτι καὶ ἐν συγχείᾳ αἱ φιάλαι φύχονται δχθμιαίως διὰ καταϊωνισμοῦ ὅδατος κατιούσης θερμοκρασίας (60° - 40° - 30° - 25°). Οὕτω ἡ διαδικασία παστεριώσεως καὶ φύξεως τῶν φιαλῶν διαρκεῖ περίπου μίαν ὥραν. Κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης, ἐτοιμάζονται ἔτερα δύο τρίτροχα δυτία διὰ φιαλῶν πρὸς παστερίωσιν, τὰ δποία ἀντικαθίστοῦν τὰ δύο παστεριώθεντα. Οἱ ἀνωτέρω παστεριωτήρες χρησιμοποιοῦνται πολὺ ἐν Γαλλίᾳ καὶ εἰς τὰ ἐργοστάσια παρασκευῆς φυσικῶν χυμῶν φρούτων ἰδίως σταφυλῶν, διὰ τὴν παστερίωσίν των. Εἰδομεν τούτους ἐν λειτουργίᾳ εἰς πολλὰ ἐργοστάσια χυμῶν μὲ πολὺ ἵκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ συνιστῶμεν τὴν χρησιμοποίησίν των καὶ εἰς τὴν χώραν μας.

Αἱ μικραὶ διοτεχνίαι ἀερισύχων ποτῶν τῆς χώρας μας δύνανται νὰ χρησιμοποιήσουν καὶ τὰ κινητὰ τροχοφόρα δυτία παστερίωσεως φιαλῶν (εἰκ. 7).

Τὰ δυτία ταῦτα τοποθετοῦνται πλησίον τοῦ ἐμφιαλωτικοῦ μηχανήματος καὶ πληροῦνται διὰ φιαλῶν. Ἐν συνεχείᾳ εἰσάγεται ἐντὸς τῶν δυτίων ὅδωρ μέχρι καλύψεως τῶν φιαλῶν καὶ διοχετεύεται ἐντὸς αὐτοῦ διὰ σωλήνος ἀτμὸς προερχόμενος ἐκ μικροῦ ἀτμολέθητος. Οἱ ἀτμὸς θερμαίνει τὸ ὅδωρ καὶ τὰς φιάλας εἰς τὴν

έπιθυμητήν θερμοκρασίαν παστεριώσεως τούτων ($65-70^{\circ}\text{C}$). Η θερμοκρασία αὗτη του υδατος διατηρεῖται διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ 30 λεπτὰ τῆς ὥρας περίπου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς παστεριώσεως τῶν φιαλῶν κατὰ τὸν ἀνιστέρω τρόπον, ἀπομακρύνεται τὸ υδωρ ἐκ τῶν βυτίων διὰ στρόφιγγος ὑπαρχούσης εἰς τὸν πυθμένα τούτων. Αἱ φιάλαι ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν βυτίων καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἴδια ἔργασία πληρώσεως τῶν βυτίων διὰ νέων φιαλῶν καὶ υδατος. Πρὸς ἔξοικονόμησιν θερμότητος δύναται

Εἰκ. 7. Κινητά τροχοφόρα βυτία παστεριώσεως φιαλῶν.

νὰ χρησιμοποιηθῇ, κατὰ τὴν δευτέραν παστερίωσιν, θερμὸν υδωρ 40°C , προερχόμενον ἐκ τῶν βυτίων τῆς πρώτης παστεριώσεως. Ἐκαστον τροχοφόρον βυτίον παστεριώνει ἐκάστην φορὰν 400—500 μικρὰς φιάλας.

5. Τοποθέτησις ἐτικεττῶν καὶ διάθεσις τοῦ προϊόντος.

Αἱ φιάλαι, μετὰ τὴν παστερίωσίν των, προωθοῦνται εἰς τὴν αἴθουσαν τοποθετήσεως ἐτικεττῶν. Ἐπὶ τῶν ἐτικεττῶν πρέπει νὰ ἀναγράφεται τὸ ποσὸν τοῦ ἐνεχόμενου φυσικοῦ χυμοῦ, τὸ ποσὸν τῆς προστεθείσης ζαχχάρεως, ως καὶ ἡ ἡμερομηνία παρασκευῆς τοῦ προϊόντος. Η τοποθέτησις τῶν ἐτικεττῶν ἐκτελεῖται συνήθως τῇ βοηθείᾳ εἰδικῶν μηχανῶν.

Αἱ φιάλαι, μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐτικεττῶν, συσκευάζονται ἐντὸς ξυλίνων κιβωτίων καὶ διανέμονται δι' αὐτοκινήτων εἰς τὰ πρατήρια καὶ κέντρα καταγαλώσεως. Διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τοῦ προϊόντος μέχρι τῆς καταναλώσεώς του συνιστᾶται ἡ ἐγκαποθήκευσίς του εἰς δροσερὸν μέρος ἢ καλλίτερον εἰς ψυγεῖον.

IV. Συμπεράσματα

Έκ τῶν ἐκτεθέντων εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην συνάγεται, δτι ή παρασκευὴ παστεριωμένων ἀεριούχων πορτοκαλλάδων δύναται γ' ἀρχίση ἀμέσως εἰς τὴν χώραν μας παρ' ὅλων τῶν διομηχανιῶν καὶ διοτεχνιῶν ἀεριούχων ποτῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ καταβληθοῦν αἱ κάτωθι προσπάθειαι:

1.—Τὰ ἑργοστάσια παρασκευῆς χυμοῦ πορτοκαλλίων γὰρ ἀρχίσουν τὴν παρασκευὴν καὶ διατήρησιν τοῦ χυμοῦ τούτου ἐντὸς κυτίων τῶν 3 η 5 κιλῶν διὰ παστεριώσεως τοῦ χυμοῦ ἀγεν προσθήκης ἀντισηπτικῶν.

2.—Αἱ διομηχανίαι καὶ διοτεχνίαι ἀεριούχων ποτῶν τῆς χώρας μας νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τῶν ἀπαραίτητων μηχανημάτων, τὰ δποῖα περιεγράψαμεν εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην καὶ ἰδίως παστεριωτῆρος φιαλῶν τοῦ δποίου στεροῦνται σχεδὸν ἀπασα: αἱ διοτεχνίαι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Patron A et Guelpa I.
Boissons gazéifiées à base de jus de fruits
Fruits—Vol. 6, № 7, Paris, 1951, pp. 286—290.
- 2) Gachot H.
Manuel des jus de fruits
P. H. Heitz, Strasbourg 1955. P. 378.
- 3) Jacobs M. B.
Chemistry and Technology of food and food products ; vol. III pp. 2365—2381
Interscience Pub. New—York, 1951.
- 4) Tressler D. K. and Joslyn M.A.
Fruit and vegetable juice production, pp. 600—616.
Avi., Pub. Co, New—York, 1954.
- 5) Gruess W. V.
Commercial fruit and vegetable products.
Mc Graw - Hill Book Co, Inc. New—York, 1948, p. 344.
- 6) Braverman J.B.S.
Citrus products.
Interscience Publishers. Inc. New—York 1949, pp. 307—309